

Padělky z jiného oboru – a přece související s filatelii

V rubrice Znalecká hlídka se většinou zabýváme padělkami ke škodě sběratelů – těch (opravdu) ke škodě pošty je totiž nepoměrně méně. Závorku se slovem opravdu jsme vložili proto, že není vyloučeno, že některé jsou ve skutečnosti také ke škodě sběratelů a jako ke škodě pošty se jen tváří – aby z nich vytáhly peníze (což může být případ některých pozdějších celistvostí s padělky výplatních známk z 90. let). Ať tak či tak, obojí musel někdo zhotovit, a to leckdy nejen na koleně.

FRANTIŠEK BENEŠ

Některé současné padělky totiž zjevně musejí vznikat takříkajíc průmyslově, ve velkém, za pomocí profesionálních zařízení. Předpokládat to můžeme u padělek známek a dopisnic ČR (jsou vystaveny v exponátu Komise znalců v Poštovním muzeu), které najednou zmizely z trhu (tedy z trafik a dalších prodejních míst) a místo nich se objevily prakticky stejně provedené kolky. Tato lehkost přechodu z jednoho sortimentu na druhý, a to jak v polygrafické části řetězce, tak v části distribuční, je samozřejmě znepokojivá. Svědčí o profesionalitě a flexibilitě padělatelských sítí, které nás mohou ohrozit z nečekané strany. Vždyť kdo dneska zkoumá pravost drahých příležitostních tisků (např. Kolumbus či Hladový svatý, dopisnic s prvními přítisky Poštovního muzea (Vosolsobě, 75 let PM, Loosli, Jetel, Vyšší Brod, Maltézští rytíři) či Postfily (Regen '95)? Kdo zkoumá destičky vzácných známkových seštek (Praga '68, Kolín '76, Praga '78 aj.), které z pásky či bloku běžných známk udělají věc za tíseč? A dalších příkladů bychom mohli uvést řadu.

Samozřejmě, je možné se obrátit na odborníky, a není za to třeba ani platit – například v rámci podadenské služby Komise znalců SČF na veletrhu Sběratel. Problém je v tom, že člověka někdy ani nenapadne, že se by vůbec poradit měl – prostě nepředpokládá, že by určitá věc mohla být padělána. Proto je dobré alespoň okrajově se zajímat i o padělky zhotovené polygrafickými postupy v jiných oblastech, třeba i nesběratelských. To nám totiž umožní si s potřebným odstupem uvědomit, jaké možnosti padělatelé mají, a díky tomu předvídat, kam by mohli napřít svůj nekalý zájem.

Příkladem může být známý problém s pravostí parkovacích lístků, vydaných v Praze. Stojí 120 korun a můžete s nimi stát 2 hodiny ve vyhrazené „modré“ zóně, v níž jinak smějí parkovat jen místní obyvatelé. Sto dvacet korun není malý peníz, a tak je kupodivu, že magistrát při jejich objednání zanedbal ochranné prvky, které by přitom výrobní cenu nijak výrazně nezvýšily (například nažehlení hologramu by stálo odhadem 20 haléřů, a když ho může používat pošta na dopisnice za 10 korun, je zcela nepochopitelné, proč nebyl využit na lístek 12x dražší). Možná se ale divíme zbytečně, vždyť dobře víme o jiných zakázkách pražské radnice, přetřásaných ve sdělovacích prostředcích... Ale zpět k věci. Nedlouho po zavedení se tyto lístky mezi lidmi objevily za cenu výrazně nižší, za polovinu i méně. Strážníci poměrně rychle zjistili, že jde o padělky,

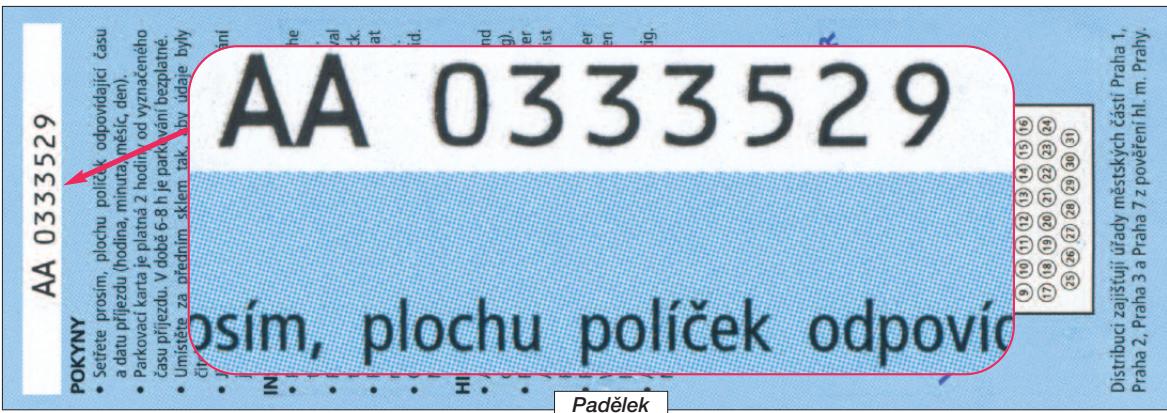
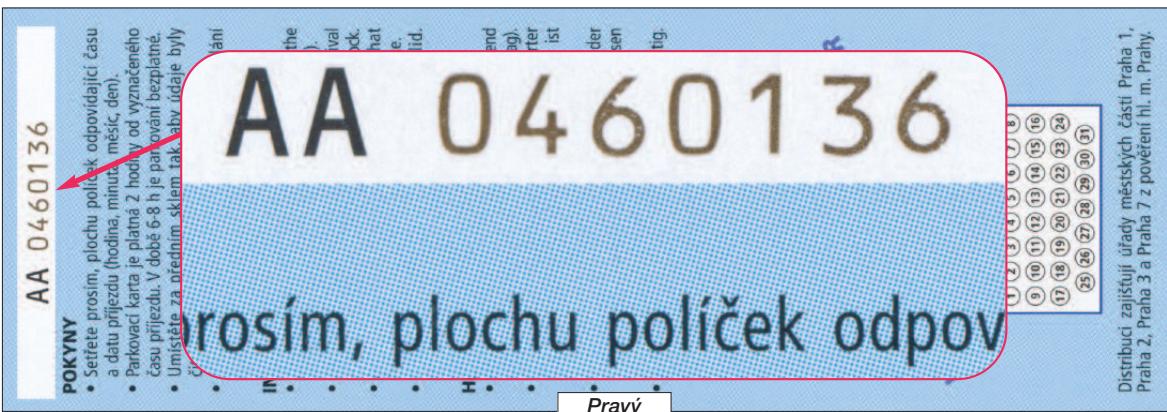
ale nebylo snadné je za okénky aut rozeznat – byly totiž napodobeny velmi zdařile. Přesvědčit se o tom můžete na obrázcích – nahoře je pravý lístek, který jsme za tím účelem zakoupili na Úřadu městské části Praha 1, dole lístek padělaný. Pod nimi jsou vyobrazeny jejich zadní strany.

Na zvětšených detailech vidíme, že napodobení na je v určitých částech velmi zdařilá (dokonce až neuveritelně), zatímco v jiných – na naše filatelistické poměry – značně nedokonalá. Prakticky stejný se zdá papír – včetně svých optických vlastností v UV záření. Velmi dobře je napodoben modrý rastrový (včetně tvaru, barvy a postavení jednotlivých bodů; je jen nepatrně hustší), tisk žlutou barvou (s modrým podkladem dává zelenou) – až na to, že je poněkud posunutý, dále tisk červenou i černou barvou. To se týká i částí skrytých pod stíracími poli, kde podtisk rovněž pokračuje. Shoda je tak výrazná, že vede k úvaze, zda nemůže jít o pravý polotovar (například nepřijatou variantu), odcizený a zneužitý. Nebo zda nebyla alespoň použita část tiskových předloh pravých lístků.

Zbylé části padělku jsou totiž naopak značně odlišné a nedokonalé. Konkrétně na zadní straně je na pravém lístku rámeček tvořen tmavě modrým rastrem, zatímco na padělku černou linkou. Je však třeba říci, že jde o linku pérovou, kterou netvoří jednotlivé body, což bývá průvodní znak jednoduchých napodobenin. Největší rozdíl pak je v pořadovém čísle. U pravého lístku je provedeno knihtiskem, černou speciální barvou, která se v UV záření jeví jako červená. Padělek je však číslován pomocí toneru, jehož rozstříknuté částečky ve zvětšení vidíme rozptýlené po celé ploše zadní strany lístku (tedy nejen v poli pro číslo, ale i v dolní části v poli Vzor).

Stírací pole na přední straně nejsou zcela identická, ale rozdíl mezi pravým lístkem a padělkem je poměrně malý. Největším překvapením je odlišné postavení zeleného nápisu v pravém horním rohu přední strany (u padělku je posunut nepatrně doprava) a odlišné postavení černého nápisu pod ním (u pravého lísku jsou obě C pod sebou, u padělku je spodní posunuto o něco vpravo).

Suma sumárum – máme před sebou poměrně zdařilý padělek, který by po případném (jednoduchém) zdokonalení nepochyběně bylo možné označit jako vysoce nebezpečný. Už samo spojení pérového a rastrového ofsetu není běžné. Uvědomíme-li si, že k ochranným prvkům našich ofsetových známk patří právě tato tisková kombinace, není pochyb, že by zapojení této techniky do padělatelských aktivit ve filatelii mohlo způsobit velké škody. ■

Distribuci zajišťují úřady městských částí Praha 1, Praha 2, Praha 3 a Praha 7 z pověření hl. m. Prahy.